

Tijdschrift voor Tandheelkunde

DECEMBER 1940 XLVII JAARGANG AFLEVERING 12

REDACTIONEEL GEDEELTE

DE ORTHODONTIE DER TOEKOMST

616.314 089.23

Het zal den tandheekundigen lezer niet ontgaan zijn, dat in de laatste jaren de orthodontie steeds meer plaats ging vragen, zoowel in de internationale als in de vaderlandsche vakliteratuur.

Dit is geen wonder, wanneer men bedenkt, dat dit onderdeel van de tandheelkunde tot voor kort ook door vele tandartsen beschouwd werd als een speciale „hobby” van enkelen en in de praktijk uitsluitend toegepast voor de kinderen van de zeer gegoeden.

Dit geschiedde niet, omdat men ook de anderen niet gaarne zou willen helpen, maar omdat men meende hier principieel om financiële redenen niet aan te kunnen beginnen en voor deze meening waren goede gronden aan te voeren.

De behandeling duurde gemeenlijk verscheidene jaren, werd daardoor vanzelf kostbaar en van de afdoende resultaten werd men steeds minder overtuigd, waarbij dan nog vaak kwam een beschadiging van het gebit door de gebezigde apparaten.

Deze methoden zijn inmiddels wel zéér veranderd. Langzaam maar zeker is men gaan inzien, dat ook hiér voorkomen beter is dan genezen en dat de fout schulde in het feit, dat men veel te laat met het behandelen der afwijkingen begon, dat men eigenlijk uitsluitend reeds „verwaarloosde gevallen” onder

der handen nam en dat dientengevolge de moeilijkheden van diagnose en therapie zóó groot waren, dat succes veelal alleen in de handen van zeer ervarenen mogelijk was en dan nog lang niet altijd.

Zoals het heel wat moeite heeft gekost om het begrip te doen doordringen, dat caries altijd begint met een zeer kleine caviteit, die gemakkelijk is te behandelen, terwijl het voortgeschreden bederf voert tot de ondergang van de pulpa met alle consequenties, evenzeer blijkt het niet gemakkelijk een ieder te doen inzien, dat de afwijkingen van het melkgebit gemeenlijk voortgezet worden in het blijvende; dat de eerste meestal op eenvoudige wijze zijn te verhelpen, de andere groep echter de bekende moeilijkheden biedt.

Nu dit eindelijk door alle deskundigen wordt erkend, is de mogelijkheid geboden naast „sociale tandheelkunde” ook „sociale orthodontie” in te voeren, om zodoende in de toekomst te voorkomen dat velen onnoodig met misvormde gezichten door het leven gaan, waarbij men zeker niet overdrijft door te constateeren, dat daardoor in het verleden veel levensgeluk verloren is gegaan en vele carrières onnoodig zijn gehandicapt!

Al is er dan ook — jammer genoeg — nog steeds geen orthodontisch leerboek, dat de afwijkingen van het melkgebit op even systematische wijze behandelt als dit voor het blijvende is geschied, toch beschikt de literatuur over voldoende leerstof om als basis te dienen voor de orienteering van den beginner. Vooral wanneer deze bij zijn eerste schreden op dit pad door deskundige hand geleid wordt, zal de ervaring leeren, dat hier voor den algemeenen practicus een dankbaar terrein ligt voor zijn werkzaamheden in de toekomst. Wanneer men het arbeidsveld van den tandarts tracht te verruimen, dan ligt hier zeker een onontgonnen terrein vrij, dat in het belang van alle partijen zoo snel mogelijk dient te worden bewerkt.

In ons kleine land is er sinds jaren een aantal tandartsen op dit gebied werkzaam, die zonder twijfel verheugende pioniersarbeid hebben verricht en, sinds een vijftal jaren vereenigd in een orthodontische studieclub, getracht hebben elkaar daarbij te steunen.

De tijd lijkt thans rijp om van hun kennen en kunnen aan

alle geïnteresseerden uitvoeriger mededeeling te doen dan tot nu toe mogelijk was en waar uit deze laatste groep vele stemmen zijn opgegaan, die aandrongen op meerdere voorlichting, is besloten te trachten een Nederlandsche Orthodontische Vereeniging te stichten, die door voordrachten, demonstraties en cursussen het ideaal der „sociale orthodontie” ingang wil doen vinden bij een steeds grooter wordende schare.

Er zullen niet veel universitaire beroepen zijn, waar onverschillig hoe de opleiding ook moge zijn — zooveel noodzaak bestaat aan voortgezet onderwijs als bij de tandheelkunde het geval is en voor geen onderdeel geldt dit meer dan voor de orthodontie, welker problemen voor den tandarts met eenige praktijkervaring heel wat gemakkelijker te bevatten zijn dan voor den student.

Vandaar, dat wij hopen en vertrouwen, dat de nieuw te stichten vereeniging er snel moge komen en dat een nabije toekomst zal kunnen getuigen van haar zegenrijk werk in het belang van het dento-faciaal misvormde kind.

N.